

11.3.2011

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

(29/2011)

Ref.:   Aviz motivat al Parlamentului (Riksdag) Regatului Suediei privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul privind OCP unice)
(COM(2010)0799 – C7-0008/2011 – 2010/0385(COD))

În temeiul articolului 6 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, în termen de opt săptămâni de la data transmiterii unui proiect de act legislativ, orice parlament național poate adresa președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei un aviz motivat în care să expună motivele pentru care consideră că proiectul în cauză nu este conform cu principiul subsidiarității.

În conformitate cu Regulamentul de procedură al Parlamentului, Comisia pentru afaceri juridice este responsabilă de respectarea principiului subsidiarității.

În anexă veți putea găsi, în scop informativ, un aviz motivat din partea Parlamentului (Riksdag) Regatului Suediei privind propunerea menționată mai sus.

ANEXA 2**Aviz motivat al Parlamentului (Riksdag) Regatului Suediei**

Parlamentul () Regatului Suediei a examinat aplicarea principiului subsidiarității în propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul privind OCP unice) COM(2010) 799 final. Comisia pentru mediu și agricultură își prezintă concluziile în Declarația 2010/11: MJU2 privind, printre altele, distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune – o OCP unică. Riksdag consideră că propunerea în cauză este, într-o anumită măsură, contrară principiului subsidiarității.

Cu titlu de introducere, Riksdag ar dori să reamintească Comisiei avizul său precedent privind propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 1234/2007, în ceea ce privește distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune (COM (2010) 486 final), astfel cum este prevăzut în Declarația 2010/11: MJU7 a Comisiei pentru mediu și agricultură privind distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune. Riksdag a considerat această propunere contrară principiului subsidiarității. Comisia constată că propunerea anterioară a Comisiei a fost încorporată în prezenta propunere. Articolele 17-19 corespund, în esență, propunerii anterioare de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 1234/2007, în ceea ce privește distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune (COM (2010) 486 final).

Există multe puncte neclare în document. Nu este clar care au fost modificările aduse în ceea ce privește regulamentul actual. Analiza propunerii elaborată de Comisie în raport cu principiul subsidiarității are deficiențe considerabile. Comisia declară (considerentul 24):

„Printre obiectivele PAC definite la articolul 39 alineatul (1) din tratat se numără stabilizarea piețelor și asigurarea unor prețuri rezonabile de livrare către consumatori. În cursul anilor, programul de distribuire a produselor alimentare a contribuit cu succes la îndeplinirea celor două obiective. Programul trebuie să urmărească în continuare obiectivele PAC și să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de coeziune. Cu toate acestea, reformele succesive ale PAC au condus la o reducere progresivă a stocurilor de intervenție și la o diminuare a gamei de produse disponibile. Prin urmare, achizițiile de pe piață trebuie să devină și ele o sursă permanentă de aprovizionare pentru regim.”

Riksdag pune la îndoială interpretarea Comisiei conform căreia se poate considera că achizițiile de pe piață pentru distribuția produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate stabilizează piața și garantează că proviziile ajung la consumatori la prețuri rezonabile, în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) din tratat, așa cum declară Comisia în propunere.

În opinia Riksdag, în conformitate cu propunerea actuală a Comisiei, obiectivele PAC au fost în mod clar extinse pentru a include aspectele de politică socială care vor fi finanțate din resurse bugetare alocate pentru politica agricolă. În consecință, Riksdag este extrem de critic

față de propunerea Comisiei. În consecință, Riksdag dorește să sublinieze și să reitereze pozițiile prezentate anterior într-o declarație cu privire la aceeași problemă.

Riksdag ar dori să repete faptul că, în temeiul articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea poate acționa numai în limitele competențelor care îi sunt conferite de către statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate. Competențele neatribuite Uniunii prin tratate aparțin statelor membre. De asemenea, trebuie amintit faptul că, în mai multe de cazuri, Curtea de Justiție a constatat că alegerea temeiului juridic pentru o măsură în interiorul Comunității trebuie să se bazeze pe elemente obiective care pot fi supuse controlului jurisdicțional. Acești factori includ scopul și conținutul măsurii.

În ceea ce privește propunerea privind distribuirea de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune, Riksdag atrage atenția că aceasta este destinată să modifice un sistem de utilizare a stocurilor de intervenție care a fost introdus cu peste 20 de ani în urmă. Acest sistem este prevăzut la articolul 27 din Regulamentul de instituire a unei organizații comune a piețelor agricole [Regulamentul (CE) nr. 1234/2007], sub titlul „Desfacerea stocului de intervenție”. Motivul pentru introducerea sistemului este oferit în considerentul 18 din preambulul acestui regulament, care prevede: „Datorită stocurilor de intervenție pentru diverse produse agricole, Comunitatea dispune de mijloacele necesare pentru a-și aduce o contribuție importantă la bunăstarea cetățenilor săi cei mai defavorizați. Este în interesul său să exploateze durabil acest potențial până la reducerea stocurilor la un nivel normal prin instituirea de măsuri adecvate.”

Riksdag este de acord cu Comisia că stocurile au fost reduse dramatic ca urmare a reformei globale a PAC în ultimii ani și deoarece obiectivul principal nu mai este acela de a crește productivitatea, ci de a spori durabilitatea agriculturii pe termen lung. Prin urmare, Comisia propune introducerea unui nou sistem de distribuire a produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate, un sistem care să nu depindă de existența unor stocuri de intervenție corespunzătoare.

Riksdag consideră că modificările propuse de către Comisie au schimbat scopul măsurii la care se referă propunerea, și anume distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune, de la o metodă de utilizare a stocurilor de intervenție la crearea unui sistem de furnizare a produselor nutritive alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniunea Europeană. Riksdag subliniază faptul că măsura a trecut acum de la a fi o măsură de politică agricolă la o măsură de politică socială. În consecință, Riksdag consideră că temeiul juridic pe care se bazează propunerea este incorect, deoarece nici scopul, nici conținutul măsurii propuse nu pot fi acoperite de obiectivele politicii agricole comune. O măsură care are în primul rând obiectivul de politică socială al furnizării de alimente pentru persoanele cele mai defavorizate poate, ca atare, să fie considerată ca încadrându-se în obiectivele Uniunii. În consecință, Riksdag, ca și Serviciul juridic al Consiliului, consideră că Comisia ar fi putut opta pentru articolul 352 din TFUE ca bază pentru propunerea sa. Cu toate acestea, Riksdag ar dori să sublinieze faptul că articolul 352 prevede:

„În cazul în care o acțiune a Uniunii se dovedește necesară în cadrul politicilor definite în tratate, pentru a atinge unul dintre obiectivele menționate în tratate, fără ca acestea să fi prevăzut atribuțiile necesare în acest sens, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după aprobarea Parlamentului European, adoptă măsurile corespunzătoare.”

Riksdag consideră că măsurile propuse nu pot, în niciun caz, să fie considerate necesare în scopul de a atinge unul dintre obiectivele stabilite în Tratat. Dimpotrivă, Riksdag consideră că

măsurile propuse sunt contrare principiului subsidiarității, și pentru acest motiv nu există nicio bază pentru adoptarea de norme la nivelul Uniunii în ceea ce privește distribuirea de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniunea Europeană.

În conformitate cu tratatele, politica socială este în primul rând o competență a statelor membre, în special în ceea ce privește sprijinul acordat persoanelor fizice care pot fi considerate a fi cele mai defavorizate din Uniunea Europeană. În temeiul articolului 4 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea și statele membre au competențe partajate în domeniul politicii sociale, în ceea ce privește aspectele prevăzute în tratat. Riksdag constată că aceste aspecte se referă în principal la libera circulație a forței de muncă. Fiecare stat membru are o responsabilitate în lupta împotriva sărăciei și a excluziunii în societate și pentru acordarea de sprijin celor care sunt cei mai defavorizați. Această responsabilitate este adesea partajată cu autoritățile de la nivel regional și local. În temeiul principiului subsidiarității, în domeniile care nu intră în competența sa exclusivă, Uniunea poate acționa numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii propuse nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, nici la nivel central, nici la nivel regional și local, ci, mai degrabă, datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii propuse, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Riksdag nu poate găsi niciun motiv pentru care obiectivele măsurii planificate în propunerea actuală ar fi mai bine realizate la nivelul Uniunii.

Rezumând, Riksdag observă că singurul motiv pentru introducerea ajutorului alimentar acum 20 de ani a fost că, la acel moment, existau stocuri de intervenție care se doreau a fi utilizate în mod optim. Acel motiv nu mai există deoarece stocurile de intervenție sunt aproape goale. Nici scopul, nici conținutul măsurii propuse nu pot fi acoperite de obiectivele politicii agricole comune. Temeiul juridic al propunerii este, prin urmare, incorect.

De asemenea, există mai multe puncte neclare în document. Nu este clar care au fost modificările aduse în ceea ce privește regulamentul actual. Analiza propunerii efectuată de către Comisie în raport cu principiul subsidiarității are deficiențe considerabile. În opinia Riksdag, în conformitate cu propunerea Comisiei, obiectivele PAC au fost în mod clar extinse pentru a include aspectele de politică socială care vor fi finanțate din resursele bugetare alocate pentru politica agricolă.

Prin urmare, Riksdag consideră că secțiunea propunerii care se referă la distribuirea produselor alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Uniune este contrară principiului subsidiarității. Obiectivele acțiunii propuse pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre la nivel central sau la nivel regional și local. Pe de altă parte, Riksdag nu are obiecții, din punct de vedere al subsidiarității, în ceea ce privește alte secțiuni ale propunerii Comisiei privind adaptările la noile proceduri decizionale în temeiul Tratatului de la Lisabona.

Tipărit de: Eländers, Vällingby 2011